Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/80/EK**

(2001. gada 23. oktobris)

par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām

(OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2006/105/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	368	20.12.2006.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis)	L 140	114	5.6.2009.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/80/EK

(2001. gada 23. oktobris)

par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma ([3]) 251. pantā paredzēto procedūru, ievērojot Samierināšanas komitejas 2001. gada 2. augustā apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 88/609/EEK (1988. gada 24. novembris) par dažu gaisu piesārņojošu vielu emisijas ierobežošanu no lielām sadedzināšanas iekārtām ([4]) ir veicinājusi to, ka emisija atmosfērā no lielām sadedzināšanas iekārtām ir samazinājusies un tiek kontrolēta. Skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.

(2) Piektajā rīcības programmā vides jomā ([5]) izvirzīti uzdevumi nekad nepieļaut vides paskābināšanās izraisītāju piesārņojošu vielu, piemēram, sēra dioksīda (SO_2) un slāpekļa oksīdu (NO_x) kritisko slodžu un līmeņu pārsniegšanu, bet attiecībā uz gaisa kvalitāti nodrošināt visu cilvēku efektīvu aizsardzību pret līdz šim zināmajiem veselības apdraudējumiem, ko rada gaisa piesārņojums.

(3) Visas dalībvalstis 1999. gada 1. decembrī ir parakstījušas Gēteborgas Protokolu ANO Eiropas Ekonomikas komisijas 1979. gada Konvencijai par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos, lai mazinātu vides paskābināšanos, eitrofikāciju un piezemes ozona veidošanos, *inter alia* ietverot saistības samazināt sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu emisiju.

(4) Komisija ir publicējusi paziņojumu par Kopienas stratēģiju cīņā pret paskābināšanos, kurā kā tās neatņemama sastāvdaļa minēta Direktīvas 88/609/EEK pārskatīšana ar ilgtermiņa mērķi samazināt sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu emisiju tiktāl, lai panāktu to uzkrāšanos un koncentrāciju zem kritiskajām slodzēm un līmeņiem.

(5) Saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu dalībvalstis, rīkojoties katra atsevišķi, nevar pietiekami efektīvi

([1]) OV C 300, 29.9.1998., 6. lpp.,
OV C 212 E, 25.7.2000., 36. lpp.
([2]) OV C 101, 12.4.1999., 55. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 1999. gada 14. aprīļa atzinums (OV C 219, 30.7.1999., 175. lpp.), Padomes 2000. gada 9. novembra kopējā nostāja (OV C 375, 28.12.2000., 12. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 14. marta lēmums ("OV" vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2001. gada 20. septembra lēmums un Padomes 2001. gada 27. septembra lēmums.
([4]) OV L 336, 7.12.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 94/66/EK (OV L 337, 24.12.1994., 83. lpp.).
([5]) OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.

▼B

īstenot izvirzīto uzdevumu samazināt paskābināšanās izraisītāju emisiju no lielām sadedzināšanas iekārtām, un nekoordinēta rīcība negarantē vēlamā mērķa sasniegšanu; ņemot vērā nepieciešamību visā Kopienā samazināt paskābināšanās izraisītāju emisiju, efektīvāk ir rīkoties Kopienas līmenī.

(6) Esošās lielās sadedzināšanas iekārtas rada lielu daļu no sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu kopējās emisijas Kopienā, un šī emisija ir jāsamazina. Tāpēc ir jāpieņem nostāja attiecībā uz citiem raksturlielumiem lielo sadedzināšanas iekārtu nozarē dalībvalstīs.

(7) Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ([1]) noteikta integrēta pieeja piesārņojuma novēršanai un kontrolei, kurā visi aspekti, kas attiecas uz iekārtas darbību vides jomā, skatīti integrētā veidā; minētās direktīvas darbības jomā iekļautas sadedzināšanas iekārtas ar nominālo ieejas siltuma jaudu, kas pārsniedz 50 MW; saskaņā ar minētās direktīvas 15. panta 3. punktu Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem datiem, reizi trijos gados jāpublicē ziņojums par galvenajiem emisijas veidiem un emisijas avotiem. Saskaņā ar minētās direktīvas 18. pantu, Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, noteiks tās emisijas robežvērtības saskaņā ar Līgumā paredzētajām procedūrām, kam apzināta vajadzība rīkoties Kopienas līmenī, pamatojoties konkrēti uz minētās direktīvas 16. pantā paredzēto informācijas apmaiņu.

(8) Atbilstība ar šo direktīvu noteiktajām emisijas robežvērtībām būtu jāuzskata par nepieciešamu, bet nepietiekamu nosacījumu pilnīgai atbilstībai Direktīvas 96/61/EK prasībām attiecībā uz iespējami labāko pieejamo metožu izmantošanu. Šāda atbilstība var ietvert stingrākas emisijas robežvērtības, emisijas robežvērtības citām vielām un citām vidēm, kā arī citus atbilstošus nosacījumus.

(9) 15 gadu laikā ir apgūta rūpnieciskā pieredze, īstenojot metodes piesārņojošās emisijas samazināšanai no lielām sadedzināšanas iekārtām.

(10) Protokolā par smagajiem metāliem ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencijai par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos ir ieteikums samazināt smago metālu emisiju no dažām iekārtām. Ir zināms, ka putekļu emisijas samazināšana, izmantojot putekļu uztveršanas iekārtas, samazinās arī ar cietajām daļiņām saistīto smago metālu emisiju.

(11) Lielo sadedzināšanas iekārtu nozarē liela daļa ir elektroenerģijas ražošanas iekārtas.

(12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 96/92/EK (1996. gada 19. decembris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ([2])*inter alia* ir paredzēts starp jaunienācējiem nozarē sadalīt jaunu ražošanas jaudu.

(13) Kopiena ir apņēmusies samazināt oglekļa dioksīda emisiju. Apvienojot siltuma un elektroenerģijas ražošanu, kad tas ir iespējams, var ievērojami paaugstināt kurināmā izmantošanas efektivitāti.

(14) Jau pašlaik palielinās dabasgāzes patēriņš elektroenerģijas ražošanai, un šī tendence, šķiet, saglabāsies arī turpmāk, jo īpaši izmantojot gāzturbīnas.

(15) Ņemot vērā no biomasas saražotās enerģijas daudzuma palielināšanos, šim kurināmajam ir attaisnojami īpaši emisijas standarti.

([1]) OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.
([2]) OV L 27, 30.1.1997., 20. lpp.

▼B

(16) Padomes 1997. gada 24. februāra rezolūcija par Kopienas stratēģiju atkritumu apsaimniekošanā ([1]) uzsver vajadzību veicināt atkritumu reģenerāciju un nosaka, ka to iekārtu darbībai, kurās sadedzina atkritumus, augsta vides aizsardzības līmeņa nodrošināšanai būtu jāpiemēro attiecīgi emisijas standarti.

(17) Ir uzkrāta rūpnieciskā pieredze attiecībā uz metodēm un iekārtām, kas izmantojamas, lai mērītu galvenās piesārņojošās vielas, ko emitē lielas sadedzināšanas iekārtas; Eiropas Standartizācijas komiteja (*CEN*) ir sākusi darbu, lai izstrādātu Kopienā salīdzināmu mērījumu rezultātu nodrošināšanas principus un garantētu šādu mērījumu augstu kvalitāti.

(18) Ir jāpaaugstina informētība par galveno piesārņojošo vielu emisiju no lielām sadedzināšanas iekārtām. Lai patiesi raksturotu iekārtas radītā piesārņojuma līmeni, šāda informācija būtu jāsaista arī ar ziņām par tās enerģijas patēriņu.

(19) Šī direktīva neierobežo termiņus, kādos dalībvalstīm jātransponē un jāīsteno Direktīva 88/609/EEK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva attiecas uz sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 50 MW vai lielāka, neatkarīgi no tajās izmantotā kurināmā veida (cietā, šķidrā vai gāzveida).

2. pants

Šajā direktīvā:

1) “emisija” ir vielu izplūde no sadedzināšanas iekārtas gaisā;

2) “dūmgāzes” ir gāzveida izplūdes, kas satur cietu, šķidru vai gāzveida emisiju; to tilpuma plūsmas ātrumu izsaka kubikmetros stundā standarta temperatūrā (273 K) un standarta spiedienā (101,3 kPa) pēc korekcijas, ņemot vērā ūdens tvaika saturu, turpmāk minēts kā (Nm^3/h);

3) “emisijas robežvērtība” ir tas vielas pieļaujamais daudzums sadedzināšanas iekārtas dūmgāzēs, kuru var izvadīt gaisā noteiktā laika posmā; to aprēķina, dalot vielas masu ar dūmgāzu tilpumu, un izsaka mg/Nm^3, pieņemot, ka skābekļa saturs pēc tilpuma dūmgāzēs ir 3 %, ja kurina ar šķidro vai gāzveida kurināmo, un 6 %, ja kurina ar cieto kurināmo, bet 15 % — gāzturbīnām;

4) “sēra atdalīšanas pakāpe” ir noteiktā laika posmā no sadedzināšanas iekārtas atmosfērā neizvadītā sēra daudzuma attiecība pret sēra daudzumu tajā pašā laika posmā sadedzināšanas iekārtā izmantotājā kurināmajā;

5) “operators” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura ekspluatē sadedzināšanas iekārtu vai kurai ir noteicoša ekonomiska ietekme uz tās darbību, vai kurai šī ietekme ir deleģēta;

6) “kurināmais” ir jebkurš ciets, šķidrs vai gāzveida degošs materiāls, ko izmanto kurināšanai sadedzināšanas iekārtās, izņemot atkritumus, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 89/369/EEK (1989. gada 8. jūnijs) par jaunu sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma novēršanu ([2]), Padomes Direktīva 89/429/EEK (1989. gada 21. jūnijs) par esošo sadzīves atkritumu

([1]) OV C 76, 11.3.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 163, 14.6.1989., 32. lpp.

▼B

sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma samazināšanu ([1]) un Padomes Direktīva 94/67/EK (1994. gada 16. decembris) par bīstamo atkritumu sadedzināšanu ([2]), kā arī visi vēlāk pieņemtie Kopienas tiesību akti, ar kuriem vienu vai vairākas no šīm direktīvām atceļ vai aizstāj;

7) "sadedzināšanas iekārta" ir tehniska aparatūra, kurā oksidē kurināmo, lai izmantotu šādi iegūto siltumenerģiju.

Šī direktīva attiecas tikai uz sadedzināšanas iekārtām, kas paredzētas enerģijas ražošanai, izņemot tās sadedzināšanas iekārtas, kurās radušos degšanas produktus tieši izmanto ražošanas procesos. Konkrēti šī direktīva neattiecas uz šādām sadedzināšanas iekārtām:

a) iekārtām, kurās degšanas produktus izmanto tiešai apsildei, žāvēšanai vai jebkādai citai priekšmetu vai materiālu apstrādei, piemēram, apkures krāsnīm, termiskās apstrādes krāsnīm;

b) pēcsadedzināšanas krāsnīm, t.i., jebkādu tehnisko aparatūru, kas paredzēta dūmgāzu attīrīšanai ar sadedzināšanas paņēmienu, ja tā nedarbojas kā neatkarīga sadedzināšanas iekārta;

c) katalītiskā krekinga katalizatoru reģenerācijas iekārtām;

d) iekārtām sēra iegūšanai no sērūdeņraža;

e) reaktoriem, ko izmanto ķīmiskajā rūpniecībā;

f) koksa krāsnīm;

g) kauperiem (domnas krāšņu gaisa sildītājiem);

h) visām tehniskajām ierīcēm, kas paredzētas sauszemes transportlīdzekļu, kuģu un lidaparātu piedziņai;

i) gāzturbīnām uz platformām atklātā jūrā;

j) gāzturbīnām, kas licencētas līdz 2002. gada 27. novembrim vai par kurām pēc kompetentās iestādes norādījuma jāiesniedz pilns pieteikums atļaujas saņemšanai līdz 2002. gada 27. novembrim ar nosacījumu, ka iekārtu nodos ekspluatācijā ne vēlāk kā 2003. gada 27. novembrī, neskarot 7. panta 1. punktu, kā arī VIII pielikuma A un B daļu.

Šī direktīva neattiecas uz iekārtām, kuras darbina ar dīzeļdegvielu, kā arī benzīna un gāzes dzinējiem.

Ja divas vai vairākas atsevišķas jaunas iekārtas ir uzstādītas tā, lai ņemot vērā tehniskos un ekonomiskos faktorus, to dūmgāzes pēc kompetento iestāžu slēdziena var aizvadīt caur vienu kopīgu dūmeni, šādu iekārtu apvienojumu uzskata par vienu iekārtu;

8) "jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārta" ir jebkura sadedzināšanas iekārta, kurā vienlaicīgi vai pārmaiņus var izmantot vismaz divu veidu kurināmo;

9) "jauna iekārta" ir jebkura sadedzināšanas iekārta, kuras sākotnējā būvatļauja, vai gadījumos, kad šāda kārtība nav noteikta, sākotnējā darbības atļauja piešķirta 1987. gada 1. jūlijā vai pēc šīs dienas;

10) "esošā iekārta" ir jebkura sadedzināšanas iekārta, kuras sākotnējā būvatļauja, vai gadījumos, kad šāda kārtība nav noteikta, sākotnējā darbības atļauja piešķirta līdz 1987. gada 1. jūlijam;

11) "biomasa" ir produkti, kuru sastāvā pilnīgi vai daļēji ir tādi augu izcelsmes materiāli no lauksaimniecības vai mežsaimniecības, kurus var izmantot tajos esošās enerģijas iegūšanai, un šādas atliekas, kuras izmanto kā kurināmo:

a) augu atliekas no lauksaimniecības un mežsaimniecības;

([1]) OV L 203, 15.7.1989., 50. lpp.
([2]) OV L 365, 31.12.1994., 34. lpp.

▼B

b) augu atliekas no pārtikas rūpniecības gadījumos, kad iegūto siltumenerģiju reģenerē;

c) šķiedrainas augu atliekas no celulozes masas ražošanas un papīra ražošanas no celulozes, ja tās līdzsadedzina ražošanas vietā un izdalījušos siltumenerģiju reģenerē;

d) korķa atliekas;

e) koksnes atliekas, izņemot tādas koksnes atliekas, kurās pēc apstrādes ar koksnes aizsargvielām vai pārklājumiem var būt halogēnorganiskie savienojumi vai smagie metāli, jo īpaši tādas koksnes atliekas, kas rodas būvdarbos, kā arī būvgruži;

12) "gāzturbīna" ir jebkura rotācijas mašīna, kurā siltumenerģiju pārvērš mehāniskā darbā un kuras galvenās sastāvdaļas ir kompresors, siltumiekārta, kurā oksidē kurināmo darba šķidruma sakarsēšanai, un turbīna;

13) "attālākie reģioni" ir Francijas aizjūras departamenti attiecībā uz Franciju, Azoru salas un Madeira attiecībā uz Portugāli un Kanāriju salas attiecībā uz Spāniju.

3. pants

1. Vēlākais 1990. gada 1. jūlijā dalībvalstis izstrādā attiecīgas esošo iekārtu gada kopējās emisijas pakāpeniskas samazināšanas programmas. Programmās nosaka laika grafikus un īstenošanas procedūras.

2. Saskaņā ar 1. punktā minētajām programmām dalībvalstis turpina ievērot maksimāli pieļaujamo emisiju un attiecīgus procentuālos samazinājumus, kas sēra dioksīdam noteikti I pielikuma 1. līdz 6. ailē, slāpekļa oksīdiem — II pielikuma 1. līdz 4. ailē, līdz šajos pielikumos norādītajiem datumiem, kamēr tiek īstenoti 4. panta noteikumi, kuri attiecas uz esošajām iekārtām.

3. Īstenojot programmas, dalībvalstis saskaņā ar VIII pielikuma C daļu nosaka arī gada kopējo emisiju.

4. Ja būtisku un neparedzētu enerģijas pieprasījuma izmaiņu gadījumā vai mainoties dažu kurināmā vai iekārtu veidu piedāvājumam dalībvalstij rodas nopietnas tehniskas grūtības saskaņā ar 1. punktu izstrādāto programmu īstenošanā, Komisija pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma, ņemot vērā tās prasības, pieņem lēmumu minētajai dalībvalstij mainīt I un II pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju un/vai datumus, un paziņo savu lēmumu Padomei un dalībvalstīm. Jebkura dalībvalsts trīs mēnešu laikā Komisijas lēmumu var nodot izskatīšanai Padomē. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, trīs mēnešu laikā var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

4. pants

1. Neskarot 17. pantu, dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka visās būvatļaujās, bet gadījumos, kad šādas procedūras nav, visās darbības jaunām iekārtām, kurām pēc kompetento iestāžu atzinuma līdz 2002. gada 27. novembrim vajadzīgs pilns pieteikums atļaujas saņemšanai, ar nosacījumu, ka iekārtu nodod ekspluatācijā ne vēlāk kā 2003. gada 27. novembrī, ir nosacījumi par to emisijas robežvērtību ievērošanu, kuras sēra dioksīdam, slāpekļa oksīdiem un putekļiem noteiktas III līdz VII pielikuma A daļā.

2. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka visās būvatļaujās, bet gadījumos, kad šādas procedūras nav, visās jaunu iekārtu darbības atļaujās, izņemot 1. punktā minētās atļaujas, ir nosacījumi par to emisijas robežvērtību ievērošanu, kuras sēra dioksīdam, slāpekļa oksīdiem un putekļiem noteiktas III līdz VII pielikuma B daļā.

▼B

3. Neskarot Direktīvu 96/61/EK un Padomes Direktīvu 96/62/EK (1996. gada 27. septembris) par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību [1]), dalībvalstis vēlākais līdz 2008. gada 1. janvārim panāk emisijas būtisku samazināšanos:

a) veicot atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka visās esošo iekārtu darbības atļaujās ir noteikumi par to emisijas robežvērtību ievērošanu, kuras noteiktas 1. punktā minētajām jaunajām iekārtām; vai

b) nodrošinot, ka esošās iekārtas ietvertas 6. punktā minētajā emisijas samazināšanas valsts plānā;

un, kad tas vajadzīgs, piemērojot 5., 7. un 8. pantu.

4. Neskarot Direktīvas 96/61/EK un 96/62/EK, esošajām iekārtām var nepiemērot 3. punktā minētās emisijas robežvērtības un tās var neiekļaut emisijas samazināšanas valsts plānā, ievērojot šādus nosacījumus:

a) esošās iekārtas operators rakstveida deklarācijā, ko kompetentajai iestādei iesniedz līdz 2004. gada 30. jūnijam, apņemas laikā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim iekārtu ekspluatēt ne ilgāk par 20 000 darbības stundām;

b) operatoram katru gadu kompetentajai iestādei jāiesniedz dokuments, kurā reģistrēts izlietotais un neizlietotais laiks, kas iekārtai noteikts līdz tās ekspluatācijas termiņa beigām.

5. Dalībvalstis drīkst noteikt stingrākas emisijas robežvērtības un īsākus to ieviešanas termiņus par tiem, kas noteikti 1., 2., 3., un 4. punktā, kā arī 10. pantā. Tās drīkst iekļaut papildu piesārņojošās vielas, noteikt papildu prasības vai pieprasīt iekārtas pielāgošanu tehnikas attīstībai.

6. Neskarot šo direktīvu un Direktīvu 96/61/EK un ņemot vērā izmaksas un ieguvumus, kā arī dalībvalstu saistības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām [2]) un Direktīvu 96/62/EK, dalībvalstis drīkst esošajām iekārtām izstrādāt un īstenot emisijas samazināšanas valsts plānu, *inter alia* ievērojot atbilstību I un II pielikumā noteiktajiem maksimālajiem lielumiem.

Saskaņā ar emisijas samazināšanas valsts plānu samazina slāpekļa oksīdu (NO_x), sēra dioksīda (SO_2) un putekļu kopējo gada emisiju no esošajām iekārtām līdz līmeņiem, kas būtu jāsasniedz, piemērojot 2000. gadā ekspluatācijā esošajām iekārtām (ieskaitot 2000. gadā pēc kompetento iestāžu apstiprināta plāna rekonstruējamās esošās iekārtas, lai ievērotu valstu tiesību aktos noteikto emisijas samazinājumu) 3. punktā minētās emisijas robežvērtības, pamatojoties uz pēdējo piecu gadu, 2000. gadu ieskaitot, vidējiem datiem par katras iekārtas faktisko ekspluatācijas laiku, izmantoto kurināmo un ieejas siltuma jaudu.

Slēdzot emisijas samazināšanas valsts plānā iekļauto iekārtu, nedrīkst palielināties gada kopējā emisija no pārējām plānā iekļautajām iekārtām.

Emisijas samazināšanas valsts plāns nekādos apstākļos nedrīkst atbrīvot kādu iekārtu no attiecīgo Kopienas tiesību aktu noteikumu, *inter alia* Direktīvas 96/61/EK ievērošanas.

Uz emisijas samazināšanas valstu plāniem attiecas šādi nosacījumi:

a) plānā nosaka mērķus un ar tiem saistītos uzdevumus, pasākumus un laika grafiku mērķu sasniegšanai un uzdevumu izpildei, kā arī monitoringa mehānismu;

b) dalībvalstis savus emisijas samazināšanas valsts plānus dara zināmus Komisijai līdz 2003. gada 27. novembrim;

([1]) OV L 296, 21.11.1996., 55. lpp.
([2]) OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.

▼B

c) sešu mēnešu laikā pēc b) apakšpunktā minētā paziņojuma saņemšanas Komisija novērtē, vai plāns atbilst šajā punktā noteiktajām prasībām. Ja Komisija atzīst plānu par prasībām neatbilstīgu, tā informē attiecīgo dalībvalsti, kas turpmāko trīs mēnešu laikā paziņo par visiem pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu šajā punktā noteikto prasību ievērošanu;

d) lai palīdzētu dalībvalstīm izstrādāt to plānus, Komisija līdz 2002. gada 27. novembrim izstrādā attiecīgās pamatnostādnes.

7. Ne vēlāk kā 2004. gada 31. decembrī, ņemot vērā cilvēku veselības aizsardzības uzlabošanu un Kopienas mērķu sasniegšanu vides aizsardzības jomā ar paskābināšanos un gaisa kvalitāti saistītajos jautājumos saskaņā ar Direktīvu 96/62/EK, Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā tā novērtē:

a) vajadzību veikt papildu pasākumus;

b) smago metālu daudzumu, ko emitē lielās sadedzināšanas iekārtas;

c) turpmākas emisijas samazināšanas izmaksu efektivitāti, izmaksas un to lietderību dalībvalstu lielo sadedzināšanas iekārtu nozarē, salīdzinājumā ar citām nozarēm;

d) šādu emisijas samazinājumu īstenošanas tehniskās un ekonomiskās iespējas;

e) ietekmi, kāda uz vidi un iekšējo tirgu ir lielo sadedzināšanas iekārtu nozarei noteiktajiem normatīviem, tostarp noteikumiem par vietējo cieto kurināmo, un konkurencei enerģijas tirgū;

f) visus emisijas samazināšanas valsts plānus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar 6. punktu.

Komisija savā ziņojumā iekļauj attiecīgu priekšlikumu par iespējamajiem beigu datumiem vai mazākām robežvērtībām izņēmuma gadījumam, kas norādīts VI pielikuma A daļas 2. zemsvītras piezīmē.

8. Ņemot vērā Direktīvu 96/61/EK, 7. punktā minētajam ziņojumam, ja vajadzīgs, pievieno attiecīgus priekšlikumus.

5. pants

Atkāpjoties no III pielikuma:

1) iekārtām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 400 MW un lielāka, ja tās gada laikā neekspluatē (piecu gadu perioda vidējais rādītājs):

   — līdz 2015. gada 31. decembrim ilgāk par 2 000 stundām,

   — no 2016. gada 1. janvārim ilgāk par 1 500 stundām,

   sēra dioksīda emisijas robežvērtība ir 800 mg/Nm^3.

   Šis noteikums neattiecas uz jaunām iekārtām, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar 4. panta 2. punktu;

2) līdz 1999. gada 31. decembrim Spānijas Karaliste drīkst izdot atļaujas jaunām spēkstacijām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 500 MW un lielāka, kurās dedzina vietējo vai importēto cieto kurināmo, ja tās nodod ekspluatācijā līdz 2005. gada beigām un ievēro šādas prasības:

   a) izmantojot importētu kurināmo, sēra dioksīda emisijas robežvērtība ir 800 mg/Nm^3;

   b) izmantojot vietējo cieto kurināmo, sēra atdalīšanas pakāpe ir vismaz 60 %,

   ar nosacījumu, ka iekārtām, uz kurām šis izņēmums attiecas, netiek pārsniegta tām noteiktā kopējā jauda:

   — 2 000 MWe iekārtām, kurās dedzina vietējo cieto kurināmo,

▼B

— iekārtām, kurās dedzina importētu cieto kurināmo, izvēloties mazāko no 7 500 MW vai 50 % no visu to jauno iekārtu kopējās jaudas, kurās dedzina cieto kurināmo un kurām piešķirta atļauja līdz 1999. gada 31. decembrim.

6. pants

Attiecībā uz jaunām iekārtām, kurām piešķirta atļauja saskaņā ar 4. panta 2. punktu, vai iekārtām, uz kurām attiecas 10. pants, dalībvalstis nodrošina kombinētās siltuma un elektroenerģijas ģenerēšanas tehnisko un ekonomisko īstenošanas iespēju izpēti. Ja šādas iespējas apstiprinās, ņemot vērā tirgus un piegādes apstākļus, ierīko attiecīgas iekārtas.

7. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 4. pantā minētajās atļaujās ir paredzēti noteikumi, kuri attiecas uz procedūrām gadījumos, kad pienācīgi nedarbojas vai ir bojātas emisijas samazināšanas iekārtas. Bojājumu gadījumos kompetentās iestādes pieprasa, lai operators sašaurina vai izbeidz darbību, ja 24 stundu laikā netiek panākti normāli ekspluatācijas apstākļi, vai ekspluatē iekārtu, izmantojot kurināmo ar zemu piesārņojošo vielu saturu. Par šādiem gadījumiem kompetentajām iestādēm paziņo 48 stundu laikā. Jebkurā divpadsmit mēnešus ilgā laikposmā ekspluatācijas kopējais ilgums bez emisijas samazināšanas iekārtām nedrīkst pārsniegt 120 stundas. Kompetentās iestādes drīkst atļaut izņēmumus no iepriekšminētajiem 24 stundu un 120 stundu ierobežojumiem, ja tās uzskata, ka:

a) svarīgāk ir nodrošināt nepārtrauktu enerģijas padevi, vai

b) uz ierobežotu laika posmu bojāto iekārtu var aizstāt ar citu iekārtu, kura varētu izraisīt kopējo emisijas palielināšanos.

2. Kompetentās iestādes gadījumos, kad operators nevar ievērot robežvērtības tāpēc, ka deficīta apstākļos pārtrauktas kurināmā piegādes ar nelielu sēra saturu, drīkst atļaut uz laiku līdz sešiem mēnešiem neievērot 4. pantā noteiktās sēra dioksīda emisijas robežvērtības iekārtām, kurās parasti izmanto šādu kurināmo. Par šādiem gadījumiem nekavējoties informē Komisiju.

3. Kompetentā iestāde drīkst atļaut neievērot 4. pantā noteiktās emisijas robežvērtības, ja iekārta, kurā parasti dedzina gāzveida kurināmo un kura citādi nebūtu jāaprīko ar dūmgāzu attīrīšanas ierīcēm, izņēmuma kārtā uz laiku līdz 10 dienām pāriet uz citu kurināmo tāpēc, ka pēkšņi pārtraukta gāzes piegāde, izņemot gadījumus, kad svarīgāk ir nodrošināt nepārtrauktu enerģijās padevi. Kompetento iestādi nekavējoties informē par katru šādu konkrētu gadījumu, tiklīdz tas notiek. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par šajā punktā minētajiem gadījumiem.

8. pants

1. Emisijas robežvērtības iekārtām ar vairākām kurtuvēm, kas ir paredzētas divu vai vairāku kurināmā veidu vienlaicīgai dedzināšanai, piešķirot 4. panta 1. punktā un 4. panta 2. punktā minētās atļaujas, kā arī attiecībā uz šādām iekārtām, uz kurām attiecas 4. panta 3. punkts vai 10. pants, kompetentās iestādes nosaka šādi:

a) pirmkārt, atbilstīgi sadedzināšanas iekārtas nominālajai ieejas siltuma jaudai, kā norādīts III līdz VII pielikumā, katram kurināmā veidam un piesārņojošajai vielai izvēlas emisijas robežvērtību;

b) otrkārt, pēc kurināmā aprēķina vidējās emisijas robežvērtības, ko iegūst, reizinot iepriekšminētās katras atsevišķās piesārņojošās vielas

▼B

emisijas robežvērtības ar katra kurināmā veida ieejas siltuma jaudu un reizinājumu dalot ar visu kurināmā veidu ieejas siltuma jaudas summu;

c) treškārt, saskaita visas pēc kurināmā aprēķinātas vidējas robežvērtības.

2. Iekārtām ar vairākām kurtuvēm, kurās izmanto tikai destilācijas un konversijas atlikumus no jēlnaftas pārstrādes pašu patēriņam vai arī kopā ar citu kurināmo, piemēro noteikumu par kurināmo, kuram ir augstākā emisijas robežvērtība (noteicošais kurināmais) neatkarīgi no 1. punkta, ja sadedzināšanas iekārtas ekspluatācijas laikā šā kurināmā veida ieejas siltuma jauda no visu kurināmā veidu kopējās ieejas siltuma jaudas ir vismaz 50 %.

Ja noteicošā kurināmā īpatsvars nepārsniedz 50 %, emisijas robežvērtību proporcionāli atsevišķo kurināmā veidu ieejas siltuma jaudas attiecībai pret visu kurināmā veidu ieejas siltuma jaudas summu nosaka šādi:

a) vispirms atbilstīgi sadedzināšanas iekārtas nominālajai ieejas siltuma jaudai pēc III līdz VII pielikuma katram kurināmā veidam un piesārņojošajai vielai izvēlas emisijas robežvērtību;

b) tad aprēķina noteicošā kurināmā emisijas robežvērtību (kurināmajam ar augstāko emisijas robežvērtību pēc III līdz VII pielikuma vai kurināmajam ar augstāko ieejas siltuma jaudu gadījumā, kad diviem kurināmā veidiem ir vienāda emisijas robežvērtība); šo vērtību iegūst, reizinot emisijas robežvērtību, kas attiecīgajam kurināmajam noteikta III līdz VII pielikumā, ar koeficientu divi un no reizinājuma atņemot tā kurināmā emisijas robežvērtību, kuram šī emisijas robežvērtība ir mazākā;

c) pēc tam pēc kurināmā aprēķina vidējās emisijas robežvērtības, ko iegūst, reizinot aprēķināto kurināmā emisijas robežvērtību ar noteicošā kurināmā ieejas siltuma jaudu un pārējo kurināmā veidu emisijas robežvērtības ar to ieejas siltuma jaudu un reizinājumu dalot ar visu kurināmā veidu ieejas siltuma jaudas summu;

d) visbeidzot saskaita visas pēc kurināmā noteiktās vidējas emisijas robežvērtības.

3. Kā alternatīvu 2. punkta noteikumiem var izmantot šādas sēra dioksīda vidējās emisijas robežvērtības (neatkarīgi no lietotā kurināmā veidu kombinācijas):

a) iekārtām, kuras minētas 4. panta 1. un 3. punktā: 1 000 mg/Nm^3 vidēji visām pārstrādes rūpnīcas iekārtām;

b) jaunām iekārtām, kuras minētas 4. panta 2. punktā: 600 mg/Nm^3 vidēji visām pārstrādes rūpnīcas iekārtām, izņemot gāzturbīnas.

Kompetentās iestādes nodrošina, lai, piemērojot šo noteikumu, nepalielinātos emisija no esošajām iekārtām.

4. Iekārtām ar vairākām kurtuvēm, kas ir paredzētas divu vai vairāku kurināmā veidu alternatīvai dedzināšanai, piešķirot 4. panta 1. punktā un 4. panta 2. punktā minētās atļaujas, kā arī attiecībā uz šādām iekārtām, uz kurām attiecas 4. panta 3. punkts vai 10. pants, atbilstīgi izmantotajam kurināmajam, piemēro emisijas robežvērtības, kas noteiktas III līdz VII pielikumā.

9. pants

Dūmgāzes no sadedzināšanas iekārtām izvada kontrolēti, izmantojot skursteņus. Atļaujā, kas minēta 4. pantā, un atļaujās sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas 10. pants, norāda izplūdes nosacījumus. Kompetentajām iestādēm jo īpaši jānodrošina, lai tiktu aprēķināts tāds skursteņa garums, kas atbilst veselības un vides aizsardzības prasībām.

▼M2

9.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu to sadedzināšanas iekārtu operatori, kuru elektroenerģijas ražošanas jauda ir 300 megavati vai lielāka un kurām sākotnējā būvatļauja vai, ja šādu procedūru nepiemēro, sākotnējā ekspluatācijas atļauja izdota pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu [1] spēkā stāšanās dienas, novērtē, vai ir izpildīti šādi nosacījumi:

— ir pieejamas piemērotas uzglabāšanas vietas,

— transportēšanas iekārtas ir tehniski un ekonomiski iespējamas,

— turpmāka pielāgošana CO_2 uztveršanai ir tehniski un ekonomiski iespējama.

2. Ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, kompetentā iestāde nodrošina, ka objektā ir paredzēta piemērota vieta iekārtām, kas ir vajadzīgas CO_2 uztveršanai un saspiešanai. Kompetentā iestāde nosaka, vai noteikumi ir izpildīti, pamatojoties uz 1. punktā minēto novērtējumu un citu pieejamo informāciju, jo īpaši attiecībā uz vides un cilvēku veselības aizsardzību.

▼B

10. pants

Ja sadedzināšanas iekārtas jaudu palielina vismaz līdz 50 MW, emisijas robežvērtības, kas noteiktas III līdz VII pielikuma B daļā, attiecas uz iekārtas jauno daļu, ko nosaka attiecībā pret visas iekārtas siltuma jaudu. Šis noteikums neattiecas uz 8. panta 2. un 3. punktā minētajiem gadījumiem.

Kad sadedzināšanas iekārtas operators paredz veikt izmaiņas saskaņā ar Direktīvas 96/61/EK 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu un 12. panta 2. punktu, sēra dioksīdam, slāpekļa oksīdiem un putekļiem piemēro III līdz VII pielikuma B daļā noteiktās emisijas robežvērtības.

11. pants

Būvējot sadedzināšanas iekārtas, kurām var būt nozīmīga ietekme uz vidi citā dalībvalstī, saskaņā ar 7. pantu Padomes Direktīvā 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu [2] dalībvalstīm jānodrošina visa attiecīgā informācija un apspriešana.

12. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar VIII pielikuma A daļu nodrošinātu emisijas un citu šīs direktīvas ieviešanai vajadzīgo lielumu monitoringu sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva. Dalībvalstis varprasīt, lai šādu monitoringu veic par operatora līdzekļiem.

13. pants

Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators savlaicīgi informē to kompetentās iestādes par nepārtraukto mērījumu rezultātiem, mērīšanas ierīču pārbaudēm, atsevišķiem mērījumiem un

[1] OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.
[2] OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 14.3.1997., 5. lpp.).

▼B

visiem citiem mērījumiem, kas veikti, lai novērtētu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

14. pants

1. Veicot nepārtrauktus mērījumus, uzskata, ka III līdz VII pielikuma A daļā noteiktas emisijas robežvērtības ir ievērotas, ja, novērtējot mērījumu rezultātus, kas iegūti darbības stundās kalendārā gada laikā:

a) mērījumu vidējās vērtības nevienā kalendārajā mēnesī nepārsniedz emisijas robežvērtības; un

b) attiecībā uz:

   i) sēra dioksīdu un putekļiem: 97 % visu 48 stundu vidējo vērtību nepārsniedz 110 % no attiecīgajām emisijas robežvērtībām;

   ii) slāpekļa oksīdiem: 95 % visu 48 stundu vidējo vērtību nepārsniedz 110 % no emisijas robežvērtībām.

Neņem vērā 7. pantā minētos, kā arī iekārtas palaišanas un apturēšanas periodus.

2. Gadījumos, kad noteikšanai vajadzīgi tikai atsevišķi mērījumi vai attiecīgas procedūras, uzskata, ka III līdz VII pielikumā noteiktās emisijas robežvērtības ir ievērotas, ja visu to secīgi veikto mērījumu vai citu procedūru rezultāti, kas noteikti un pieņemti saskaņā ar kompetento iestāžu izstrādātajiem noteikumiem, nepārsniedz emisijas robežvērtības.

3. Gadījumos, kas minēti 5. panta 2. punktā, uzskata, ka prasības attiecībā uz sēra atdalīšanas pakāpi ir ievērotas, ja pēc to mērījumu rezultātu izvērtēšanas, kas veikti saskaņā ar VIII pielikuma A.3 punktu, konstatēts, ka visi kalendārā mēneša vidējās vērtības vai kārtējā mēneša vidējās vērtības sasniedz noteikto sēra atdalīšanas pakāpi.

Neņem vērā 7. pantā minētos periodus, kā arī iekārtas palaišanas un apturēšanas periodus.

4. Jaunām iekārtām, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar 4. panta 2. punktu, uzskata, ka emisijas robežvērtības darbības stundām kalendārajā gadā ir ievērotas, ja:

a) neviena apstiprinātā dienas vidējā vērtība nepārsniedz attiecīgos skaitļus, kas noteikti III līdz VII pielikuma B daļā, un

b) 95 % apstiprināto stundas vidējo vērtību gada laikā nepārsniedz 200 % no attiecīgajiem skaitļiem, kas noteikti III līdz VII pielikuma B daļā.

"Apstiprinātās vidējās vērtības" nosaka saskaņā ar VIII pielikuma A.6 punktu.

Neņem vērā 7. pantā minētos periodus, kā arī iekārtas palaišanas un apturēšanas periodus.

15. pants

1. Ne vēlāk kā līdz 1990. gada 31. decembrim dalībvalstis informē Komisiju par programmām, kuras tās sagatavojušas saskaņā ar 3. panta 1. punktu.

Ne vēlāk kā gada laikā pēc to dažādo posmu beigām, kas paredzēti, lai samazinātu emisiju no esošajām iekārtām, dalībvalstis nosūta Komisijai kopsavilkuma ziņojumu par programmu īstenošanas rezultātiem.

Katra posma vidū jāsagatavo arī starpposma ziņojums.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos sniedz vispārīgu pārskatu par:

▼B

a) visām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva;

b) sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu emisiju, kas izteikta tonnās gadā un kā šo vielu koncentrācija dūmgāzēs;

c) veiktajiem vai plānotajiem emisijas samazināšanas pasākumiem un par izmaiņām lietotā kurināmā izvēlē;

d) veiktajām vai plānotajām ekspluatācijas paņēmienu izmaiņām;

e) jau veikto vai paredzēto sadedzināšanas iekārtu galīgo slēgšanu, un

f) attiecīgos gadījumos esošajām iekārtām programmās paredzētajām emisijas robežvērtībām.

Nosakot gada emisijas un piesārņojošo vielu koncentrāciju dūmgāzēs, dalībvalstis ievēro 12., 13. un 14. pantu.

3. Dalībvalstis, kas piemēro 5. pantu vai NB piezīmes noteikumus III pielikumā, vai VI. A pielikuma zemsvītras piezīmes, par to katru gadu paziņo Komisijai.

16. pants

Dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro, ja ir pārkāpti valstu noteikumi, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Šādām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

17. pants

1. Direktīvu 88/609/EEK atceļ no 2002. gada 27. novembra, neskarot 2. punktu vai dalībvalstu saistības attiecībā uz šīs direktīvas IX pielikumā norādītajiem tās transponēšanas un piemērošanas termiņiem.

2. Attiecībā uz jaunajām iekārtām, kas saņēmušas atļauju līdz 2002. gada 27. novembrim, kā noteikts 4. panta 1. punktā, līdz 2008. gada 1. janvārim ir spēkā un pēc minētās dienas tiek atvelts 4. panta 1. punkts, 5. panta 2. punkts, 6. pants, 15. panta 3. punkts, III, VI un VIII pielikums un IX pielikuma A.2 punkts Direktīvā 88/609/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 94/66/EK.

3. Atsauces uz Direktīvu 88/609/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās interpretē saskaņā ar korelācijas tabulu X pielikumā.

18. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2002. gada 27. novembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Attiecībā uz esošajām iekārtām un jaunām iekārtām, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar 4. panta 1. punktu, VIII pielikuma A.2 punkta noteikumus piemēro no 2004. gada 27. novembra.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

ESOŠO IEKĀRTU SO_2 MAKSIMĀLI PIEĻAUJAMĀ EMISIJA UN EMISIJAS SAMAZINĀJUMA MĒRĶA VĒRTĪBAS (1) (2)

	0	1	2	30	4	5	6	7	8	9
Dalībvalsts	SO_2 emisija no lielām sadedzināšanas iekārtām 1980. g. (kt) (kt/gadā)	Maksimāli pieļaujamā emisija (kt/gadā)			Samazinājums % no emisijas 1980. gadā			Samazinājums % no koriģētās emisijas 1980. gadā		
		1. posms	2. posms	3. posms	1. posms	2. posms	3. posms	1. posms	2. posms	3. posms
		1993.	1998.	2003.	1993.	1998.	2003.	1993.	1998.	2003.
Beļģija	530	318	212	159	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼M1 Bulgārija	1 734	1 410	1 300	1 190	-19	-25	-31	-19	-25	-31
▼A1 Čehijas Republika	1 408	919	303	155	–35	–79	–89	–35	–79	–89
▼B Dānija	323	213	141	106	–34	–56	–67	–40	–60	–70
Vācija	2 225	1 335	890	668	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼A1 Igaunija	240	123	91	76	–49	–62	–68	–49	–62	–68
▼B Grieķija	303	320	320	320	+6	+6	+6	–45	–45	–45
Spānija	2 290	2 290	1 730	1 440	0	–24	–37	–21	–40	–50
Francija	1 910	1 146	764	573	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Īrija	99	124	124	124	+25	+25	+25	–29	–29	–29
Itālija	2 450	1 800	1 500	900	–27	–39	–63	–40	–50	–70
▼A1 Kipra	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
Latvija	60	40	30	25	–30	–50	–60	–30	–50	–60
Lietuva	163	52	64	75	–68	–61	–54	–68	–61	–54
▼B Luksemburga	3	1,8	1,5	1,5	–40	–50	–60	–40	–50	–50
▼A1 Ungārija	720	429	448	360	–40	–38	–50	–40	–38	–50
Malta	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B Nīderlande	299	180	120	90	–40	–60	–70	–40	–60	–70

(1) Papildu emisija var rasties no jaudas, kura atļauta 1987. gada 1. jūlijā vai pēc šīs dienas.

(2) Emisijai no sadedzināšanas iekārtām, kurām atļauja piešķirta pirms 1987. gada 1. jūlija, bet kuras līdz minētajai dienai nav nodotas ekspluatācijā, un nav tikušas ņemtas vērā, aprēķinot maksimāli pieļaujamo emisiju, kura noteikta šajā pielikumā, ir jāatbilst prasībām, kuras šajā direktīvā noteiktas jaunām iekārtām, vai arī tā ieskaitāma esošo iekārtu kopējā emisijā, kas nedrīkst pārsniegt šajā pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju.

▼B

Dalībvalsts	0	1	2	30	4	5	6	7	8	9
	SO_2 emisija no lielām sadedzināšanas iekārtām 1980. g. (kt) (kt/gadā)	Maksimāli pieļaujamā emisija (kt/gadā)			Samazinājums % no emisijas 1980. gadā			Samazinājums % no koriģētās emisijas 1980. gadā		
		1. posms	2. posms	3. posms	1. posms	2. posms	3. posms	1. posms	2. posms	3. posms
		1993.	1998.	2003.	1993.	1998.	2003.	1993.	1998.	2003.
Portugāle	115	232	270	206	+102	+135	+79	–25	–13	–34
▼A1										
Polija	2 087	1 454	1 176	1 110	–30	–44	–47	–30	–44	–47
▼M1										
Rumānija	561	692	503	518	23	-10	-8	23	-10	-8
▼A1										
Slovēnija	125	122	98	49	–2	–22	–61	–2	–22	–61
Slovākija	450	177	124	86	–60	–72	–81	–60	–72	–81
▼B										
Apvienotā Karaliste	3 883	3 106	2 330	1 553	–20	–40	–60	–20	–40	–60
Austrija	90	54	36	27	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Somija	171	102	68	51	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Zviedrija	112	67	45	34	–40	–60	–70	–40	–60	–70

▼B

II PIELIKUMS

ESOŠO IEKĀRTU NO_x MAKSIMĀLI PIEĻAUJAMĀ EMISIJA UN EMISIJAS SAMAZINĀJUMA MĒRĶA VĒRTĪBAS (1), (2)

	Dalībvalsts	0	1	2	3	4	5	6
		NO_x emisija (izteikta NO_2) no lielām sadedzināšanas iekārtām 1980 g. (kt)	NO_x maksimāli pieļaujamā emisija (kt/gadā)		Samazinājums % no emisijas 1980. gadā		Samazinājums % no koriģētās emisijas 1980. gadā	
			1. posms	2. posms	1. posms	2. posms	1. posms	2 posms
			1993. (1)	1998.	1993 (1)	1998.	1993. (1)	1998.
	Beļģija	110	88	66	–20	–40	–20	–40
▼M1	Bulgārija	155	125	95	-19	-39	-19	-39
▼A1	Čehijas Republika	403	228	113	–43	–72	–43	–72
▼B	Dānija	124	121	81	–3	–35	–10	–40
	Vācija	870	696	522	–20	–40	–20	–40
▼A1	Igaunija	20	10	12	–52	–40	–52	–40
▼B	Grieķija	36	70	70	+94	+94	0	0
	Spānija	366	368	277	+1	–24	–20	–40
	Francija	400	320	240	–20	–40	–20	–40
	Īrija	28	50	50	+79	+79	0	0
	Itālija	580	570	428	–2	–26	–20	–40
▼A1	Kipra	3	5	6	+67	+100	+67	+100
	Latvija	10	10	9	–4	–10	–4	–10
	Lietuva	21	8	11	–62	–48	–62	–48
▼B	Luksemburga	3	2,4	1,8	–20	–40	–20	–40
▼A1	Ungārija	68	33	34	–51	–49	–51	–49
	Malta	1.7	7	2.5	+299	+51	+299	+51
▼B	Nīderlande	122	98	73	–20	–40	–20	–40

(1) Papildu emisija var rasties no jaudas, kas atļauta 1987. gada 1. jūlijā vai pēc šīs dienas.

(2) Emisijai no sadedzināšanas iekārtām, kurām atļauja piešķirta pirms 1987. gada 1. jūlija, bet kuras līdz minētajai dienai nav nodotas ekspluatācijā, un nav tikušas ņemtas vērā, aprēķinot maksimāli pieļaujamo emisiju, kura noteikta šajā pielikumā, ir jāatbilst prasībām, kuras šajā direktīvā noteiktas jaunām iekārtām, vai arī tā ieskaitāma esošo iekārtu kopējā emisijā, kas nedrīkst pārsniegt šajā pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju.

▼B

Dalībvalsts	0	1	2	3	4	5	6
	NO_x emisija (izteikta NO_2) no lielām sadedzināšanas iekārtām 1980 g. (kt)	NO_x maksimāli pieļaujamā emisija (kt/gadā)		Samazinājums % no emisijas 1980. gadā		Samazinājums % no koriģētās emisijas 1980. gadā	
		1. posms	2. posms	1. posms	2. posms	1. posms	2 posms
		1993. ([1])	1998.	1993 ([1])	1998.	1993. ([1])	1998.
Portugāle	23	59	64	+157	+178	–8	0
▼A1 Polija	698	426	310	–39	–56	–39	–56
▼M1 Rumānija	135	135	77	-1	-43	-1	-43
▼A1 Slovēnija	17	15	16	–12	–6	–12	–6
Slovākija	141	85	46	–40	–67	–40	–67
▼B Apvienotā karaliste	1 016	864	711	–15	–30	–15	–30
Austrija	19	15	11	–20	–40	–20	–40
Somija	81	65	48	–20	–40	–20	–40
Zviedrija	31	25	19	–20	–40	–20	–40

([1]) Tehnisku iemeslu dēļ dalībvalstis uz diviem gadiem var atlikt NO_x emisijas samazināšanas 1. posmu, mēneša laikā pēc šīs direktīvas paziņošanas par to informējot Komisiju.

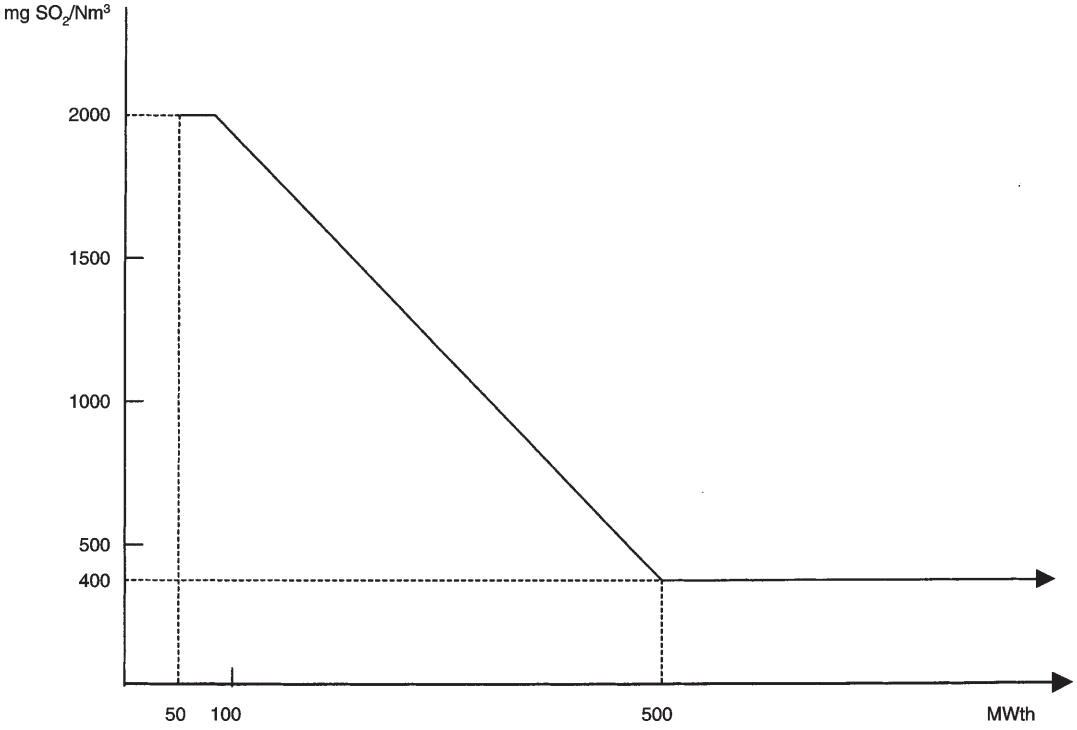
▼B

III PIELIKUMS

SO_2 EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBAS

Cietais kurināmais

A. SO_2 emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 6 %), ko jaunām un esošām iekārtām attiecīgi piemēro saskaņā ar 4. panta 1. punktu un 4. panta 3. punktu:

NB. Ja iepriekšminētās emisijas robežvērtības nav iespējams ievērot kurināmā īpašību dēļ, sēra atdalīšanas pakāpei jābūt vismaz 60 % iekārtās ar nominālo ieejas siltuma jaudu līdz 100 MW, vismaz 75 % — iekārtās ar nominālo ieejas siltuma jaudu no 100 MW līdz 300 MW, un vismaz 90 % iekārtās ar nominālo ieejas siltuma jaudu, kas lielāka par 300 MW. Ja iekārtu nominālā ieejas siltuma jauda ir lielāka par 500 MW, sēra atdalīšanas pakāpe ir vismaz 94 % vai vismaz 92 % gadījumos, kad līgums par iekārtu, kas paredzētas dūmgāzu attīrīšanai no sēra, vai kaļķa iepūšanas iekārtu uzstādīšanu ir noslēgts un attiecīgie montāžas darbi sākti līdz 2001. gada 1. janvārim.

B. SO_2 emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 6 %), ko jaunām iekārtām, izņemot gāzturbīnas, jāpiemēro saskaņā ar 4. panta 2. punktu:

Kurināmā veids	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
Biomasa	200	200	200
Vispārīgs gadījums	850	200 ([1])	200

([1]) Izņemot "attālākos reģionus", kur piemēro 850 līdz 200 mg/Nm^3 (ar lineāru kritumu).

▼B

NB: Ja iepriekšminētās emisijas robežvērtības nav iespējams ievērot kurināmā īpašību dēļ, SO_2 emisija nepārsniedz 300 mg/Nm^3 vai arī iekārtās ar nominālo ieejas siltuma jaudu, kas mazāka vai vienāda ar 300 MW, sēra atdalīšanas pakāpe ir vismaz 92 %, bet iekārtās ar nominālo ieejas siltuma jaudu virs 300 MW sēra atdalīšanas pakāpe kopā ar maksimāli pieļaujamo emisijas robežvērtību 400 mg/Nm^3 ir vismaz 95 %.

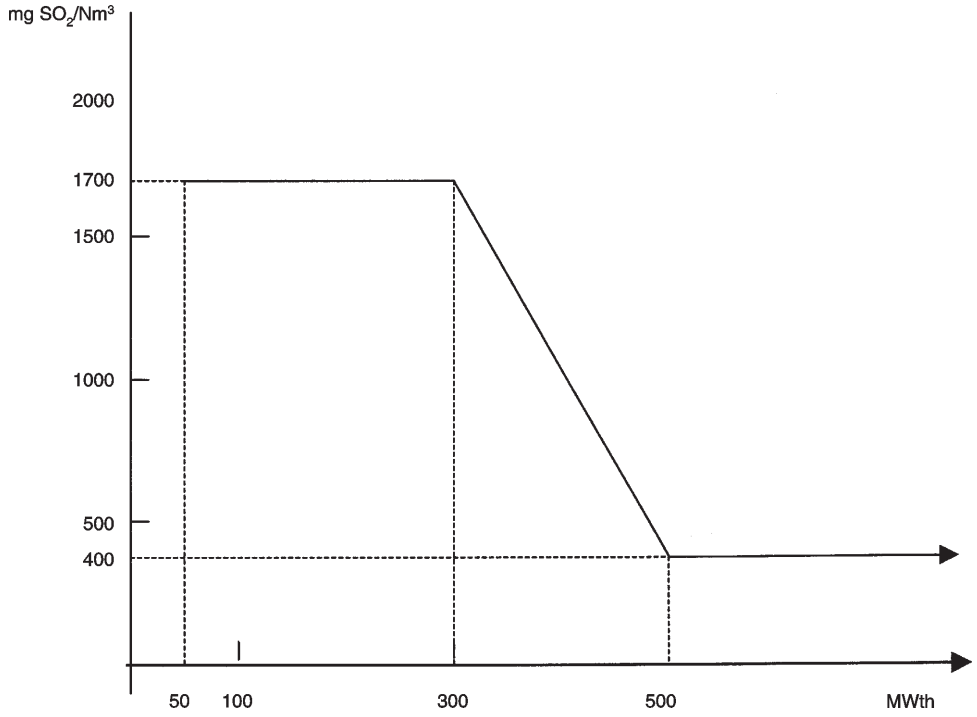
▼B

IV PIELIKUMS

SO_2 EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBAS

Šķidrais kurināmais

A. SO_2 emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 3 %), ko jaunām un esošām iekārtām attiecīgi piemēro saskaņā ar 4. panta 1. punktu un 4. panta 3. punktu:

B. SO_2 emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 3 %), ko jaunām iekārtām, izņemot gāzturbīnas, piemēro saskaņā ar 4. panta 2. punktu:

50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
850	400 līdz 200 (lineārs kritums) (1)	200

(1) Izņemot "attālākos reģionus", kur piemēro 850 līdz 200 mg/Nm^3 (ar lineāru kritumu).

Divām iekārtām Krētā un Rodā, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 250 MW, kurām jāpiešķir atļaujas līdz 2007. gada 31. decembrim, piemēro emisijas robežvērtību 1 700 mg/Nm^3.

▼B

V PIELIKUMS

SO_2 EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBAS

Gāzveida kurināmais

A. SO_2 emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 3 %), ko jaunām un esošām iekārtām attiecīgi piemēro saskaņā ar 4. panta 1. punktu un 4. panta 3. punktu

Kurināmā veids	Robežvērtības (mg/Nm^3)
Gāzveida kurināmais, vispārīgs gadījums	35
Sašķidrināta gāze	5
Gāzes ar zemu siltumietilpību, kuras iegūst, gazificējot naftas pārstrādes rūpnīcu atlikumus, koksa gāzes, domnas gāzes	800
Akmeņogļu gāze	([1])

([1]) Šai gāzei piemērojamās emisijas robežvērtības Padome noteiks vēlākā posmā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem, kas jāsagatavo, ņemot vērā turpmāko tehnisko pieredzi.

B. SO_2 emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 3 %), ko jaunām iekārtām piemēro saskaņā ar 4. panta 2. punktu:

Gāzveida kurināmais, vispārīgs gadījums	35
Sašķidrināta gāze	5
Koksa gāzes ar mazu siltumietilpību	400
Domnu gāzes ar mazu siltumietilpību	200

▼B

VI PIELIKUMS

NO_X (MĒRĪTS KĀ NO_2) EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBAS

A. NO_x emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 6 % cietam kurināmajam, 3 % šķidram un gāzveida kurināmajam), ko jaunām un esošām iekārtām attiecīgi jāpiemēro saskaņā ar 4. panta 1. punktu un 4. panta 3. punktu:

Kurināmā veids:	Robežvērtības (1) (mg/Nm^3)
Cietais (2), (3):	
50 līdz 500 MWth:	600
> 500 MWth:	500
No 2016. gada 1. janvāra	
50 līdz 500 MWth:	600
> 500 MWth:	200
Šķidrais:	
50 līdz 500 MWth:	450
> 500 MWth:	400
Gāzveida:	
50 līdz 500 MWth:	300
> 500 MWth:	200

(1) Izņemot "attālākos reģionus", kur piemēro šādas robežvērtības:
Cietais kurināmais vispār: 650
Cietais kurināmais ar gaistošu vielu saturu < 10 %: 1 300
Šķidrais: 450
Gāzveida: 350

(2) Līdz 2015. gada 31. decembrim iekārtām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir lielāka par 500 MW, ja tās no 2008. gada neekspluatē ilgāk par 2 000 stundām gadā (kārtējo piecu gadu perioda vidējais rādītājs):
— iekārtai, kurai piešķirta atļauja saskaņā ar 4. panta 3. punkta a) apakšpunktu, slāpekļa oksīdu (mērītu kā NO_2) emisijas robežvērtība ir 600 mg/Nm^3,
— Iekārtai, kas iekļauta valsts plānā saskaņā ar 4. panta 6. punktu, ieguldījumu valsts plāna īstenošanā novērtē pēc robežvērtības 600 mg/Nm^3.
No 2016. gada 1. janvāra šādām iekārtām, kuras gada laikā ekspluatē līdz 1 500 stundām (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs) slāpekļa oksīdu (mērītu kā NO_2) emisijas robežvērtība ir 450 mg/Nm^3.

(3) Līdz 2018. gada 1. janvārim iekārtām, kurās 12 mēnešu ilgā periodā, kas beidzas 2001. gada 1. janvārī, izmantoja un turpina izmantot cieto kurināmo ar gaistošu vielu saturu zem 10 %, piemēro robežvērtību — 1 200 mg/Nm^3.

B. NO_x emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3, ko jaunām iekārtām, izņemot gāzturbīnas, piemēro saskaņā ar 4. panta 2. punktu:

Cietais kurināmais (O_2 saturs 6 %).

Kurināmā veids	50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
Biomasa	400	300	200
Vispārējs gadījums.	400	200 (1)	200

(1) Izņemot "attālākos reģionus", kur piemēro 300 mg/Nm^3.

Šķidrais kurināmais (O_2 saturs 3 %)

50 līdz 100 MWth	100 līdz 300 MWth	> 300 MWth
400	200 (1)	200

(1) Izņemot "attālākos reģionus", kur piemēro 300 mg/Nm^3.

▼B

Divām iekārtām Krētā un Rodā, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 250 MW un kam atļaujas jāpiešķir līdz 2007. gada 31. decembrim, piemēro emisijas robežvērtību — 400 mg/Nm^3.

Gāzveida kurināmais (O_2 saturs 3 %).

	50 līdz 300 MWth	> 300 MWth
Dabasgāze (1. piezīme)	150	100
Pārējās gāzes	200	200

Gāzturbīnas.

NO_x emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 15 %), ko atsevišķām gāzturbīnām piemēro saskaņā ar 4. panta 2. punktu (robežvērtības attiecas tikai uz slodzi virs 70 %):

	> 50 MWth (ieejas siltuma jauda ar ISO nosacījumiem)
Dabasgāze (1. piezīme)	50 (2. piezīme)
Šķidrais kurināmais (3. piezīme)	120
Gāzveida kurināmais (izņemot dabasgāzi)	120

Šīs robežvērtības neattiecas gāzturbīnām, kas paredzētas darbināšanai ārkārtas situācijās, un kuras darbina mazāk par 500 stundām gadā. Šādu iekārtu operatoriem katru gadu kompetentajai iestādei jāiesniedz dokuments, kurā reģistrēts to ekspluatācijas ilgums šādā nolūkā.

1. piezīme. Dabasgāze dabā ir sastopamais metāns, kas satur līdz 20 % (pēc tilpuma) inerto komponentu un citu sastāvdaļu.

2. piezīme. 75 mg/Nm^3 šādos gadījumos, kur gāzturbīnas lietderības koeficientu nosaka, darbinot ar *ISO* noteiktajiem slodzes nosacījumiem:

— gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru kopējais lietderības koeficients ir virs 75 %,

— gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru gada vidējais elektriskās lietderības koeficients ir virs 55 %,

— mehāniskās piedziņas gāzturbīnām.Viencikla gāzturbīnām, kas neatbilst nevienam no iepriekšminētajām kategorijām, bet kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 %, ko nosaka, darbinot ar *ISO* noteiktajiem slodzes nosacījumiem, emisijas robežvērtība ir 50*η/35, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients (un darbinot ar *ISO* noteiktajiem slodzes nosacījumiem).

3. piezīme. Šī emisijas robežvērtība attiecas tikai uz gāzturbīnām, kuras darbina ar vieglajiem un vidējiem destilātiem.

▼B

VII PIELIKUMS

EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBAS PUTEKĻIEM

A. Putekļu emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3 (O_2 saturs 6 % cietajam kurināmajam, 3 % šķidrajam un gāzveida kurināmajam), ko jaunām un esošām iekārtām attiecīgi jāpiemēro saskaņā ar 4. panta 1. punktu un 4. panta 3. punktu:

Kurināmā veids	Nominālā ieejas siltuma jauda (MW)	Emisijas robežvērtība (mg/Nm^3)
Cietais	≥ 500 < 500	50 (2) 100
Šķidrais (1)	visām iekārtām	50
Gāzveida	visām iekārtām	5 parasti 10 domnas gāzei 50 citur izmantojamām tēraudrūpniecības gāzēm

(1) Robežvērtību 100 mg/Nm^3 var piemērot iekārtām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir mazāka par 500 MW un kurās dedzina šķidro kurināmo ar pelnu saturu virs 0,06 %.

(2) Robežvērtību 100 mg/Nm^3 var piemērot iekārtām, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar 4. panta 3. punktu un kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir vienāda vai lielāka par 500 MW, un kurās dedzina cieto kurināmo ar siltuma saturu līdz 5 800 kJ/kg (neto sadegšanas siltums), mitruma saturu lielāku par 45 masas %, mitruma un pelnu kopējo saturu virs 60 masas % un kalcija oksīda saturu virs 10 %.

B. Putekļu emisijas robežvērtības, kas izteiktas mg/Nm^3, ko jaunām iekārtām, izņemot gāzturbīnas, jāpiemēro saskaņā ar 4. panta 2. punktu:

Cietais kurināmais (O_2 saturs 6 %).

50 līdz 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Šķidrais kurināmais (O_2 saturs 3 %).

50 līdz 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Divām iekārtām Krētā un Rodā, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 250 MW un kurām atļaujas jāpiešķir līdz 2007. gada 31. decembrim, piemēro emisijas robežvērtību 50 mg/Nm^3.

Gāzveida kurināmais (O_2 saturs 3 %).

Parasti	5
Domnu gāzei	10
Citur izmantojamām tēraudrūpniecības gāzēm	30

▼B

VIII PIELIKUMS

EMISIJAS MĒRĪŠANAS METODES

A. **Procedūras, kas paredzētas, lai mērītu un novērtētu emisiju no sadedzināšanas iekārtām.**

1. *Līdz 2004. gada 27. novembrim.*

Nepārtrauktus SO_2, putekļu un NO_x koncentrācijas mērījumus izdara jaunās iekārtās, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar 4. panta 1. punktu un kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir lielāka par 300 MW. Tomēr SO_2 un putekļu monitoringam var izmantot atsevišķus mērījumus vai citas piemērotas noteikšanas procedūras gadījumos, kad ar šādiem mērījumiem vai procedūrām, kuras kompetentajām iestādēm jāpārbauda un jāapstiprina, var noteikt koncentrāciju.

Tām jaunajām iekārtām, kurām atļauja piešķirta saskaņā ar 4. panta 1. punktu un uz kurām neattiecas pirmā daļa, kompetentās iestādes var pieprasīt veikt nepārtrauktus šo trīs piesārņojošo vielu mērījumus gadījumos, kad to uzskata par nepieciešamu. Ja nepārtraukti mērījumi nav jāveic, lai novērtētu iepriekšminēto vielu daudzumu emisijā, regulāri veic kompetento iestāžu apstiprinātos atsevišķos mērījumus vai citas piemērotas noteikšanas procedūras.

2. *Sākot no 2002. gada 27. novembra un neskarot 18. panta 2. punktu.*

Kompetentās iestādes prasa veikt nepārtrauktus SO_2, NO_x un putekļu koncentrācijas mērījumus visu to sadedzināšanas iekārtu dūmgāzēs, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 100 MW vai lielāka.

Atkāpjoties no pirmās daļas noteikumiem, nepārtraukti mērījumi var nebūt nepieciešami šādos gadījumos:

— sadedzināšanas iekārtām, kuru darba mūžs ir īsāks par 10 000 darba stundām,

— SO_2 un putekļu mērījumi no katlumājām, kuras kurina ar dabasgāzi, un no gāzturbīnām, kuras darbina ar dabasgāzi,

— SO_2 mērījumi no gāzturbīnām vai katlumājām, kurās izmanto mazutu ar zināmu sēra saturu gadījumos, kad tās nav aprīkotas ar sēra atdalīšanas iekārtām,

— SO_2 mērījumi katlumājās, kurās dedzina biomasu, ja operators var pierādīt, ka SO_2 emisija nekādos apstākļos nevar pārsniegt noteiktās emisijas robežvērtības.

Ja neprasa veikt nepārtrauktus mērījumus, atsevišķi mērījumi jāveic vismaz ik pēc sešiem mēnešiem. Lai novērtētu minēto piesārņojošo vielu daudzumu emisijā, kā alternatīvu var izmantot piemērotas noteikšanas procedūras, kuras kompetentajām iestādēm jāpārbauda un jāapstiprina. Šīm procedūrām izmanto attiecīgos *CEN* standartus, tiklīdz tie ir pieejami. Ja nav *CEN* standartu, izmanto *ISO* standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošinās tiem līdzvērtīgas zinātniskās kvalitātes datu iegūšanu.

3. Uz iekārtām, kurās jāievēro 5. panta 2. punktā noteiktā sēra atdalīšanas pakāpe un III pielikuma noteikumi, attiecas tās prasības par SO_2 emisijas mērījumiem, kas noteiktas šā panta 2. punktā. Bez tam regulāri jāpārrauga sadedzināšanas iekārtās izmantojamā kurināmā sēra saturs.

4. Kompetentās iestādes informē par būtiskām izmaiņām lietotajā kurināmā veidā vai iekārtas ekspluatācijas režīmā. Tās izlemj, vai 2. punktā noteiktās prasības attiecībā uz monitoringu arī šādā gadījumā ir atbilstošas, vai arī tām vajadzīga pielāgošana.

5. Nepārtrauktajos mērījumos, kurus veic saskaņā ar 2. punktu, ietilpst arī attiecīgie procesa darbības parametri: skābekļa saturs, temperatūra, spiediens un ūdens tvaika saturs. Ūdens tvaika saturu var nepārtraukti nemērīt gadījumos, kad dūmgāzu paraugus pirms emisijas analīzes žāvē.

Attiecīgo piesārņojošo vielu reprezentatīvus mērījumus, t.i., paraugu ņemšanu un analīzi, procesa parametru mērījumus un mērījumu standartmetodes automātisko mērīšanas sistēmu kalibrēšanai izpilda saskaņā ar *CEN* standartiem, tiklīdz tie ir pieejami. Ja nav pieejami *CEN* stan-

▼B

darti, izmanto *ISO* standartus, valstu vai starptautiskos standartus, kas nodrošinās tiem līdzvērtīgas zinātniskās kvalitātes datu iegūšanu.

Nepārtraukto mērījumu mērsistēmas pārbauda, vismaz reizi gadā veicot paralēlus mērījumus ar standartmetodēm.

6. Atsevišķa mērījumu rezultāta 95 % ticamības intervālu vērtības nedrīkst būt lielākas par šādu procentos izteiktu emisijas robežvērtību daļu:

Sēra dioksīdam:	20 %
Slāpekļa oksīdiem:	20 %
Putekļiem:	30 %

Apstiprinātās stundas un diennakts vidējās vērtības nosaka pēc izmērītām apstiprinātām stundas vidējām vērtībām, no kurām atņem iepriekš norādītā ticamības intervāla vērtību.

Neņem vērā dienas, kurās vairāk nekā trīs stundas vidējās vērtības nav ticamas nepārtraukto mērījumu mērsistēmas nepareizas darbības vai tehnisko apkopju un kārtējā remonta dēļ. Ja gada laikā šādu iemeslu dēļ vairāk nekā desmit dienu mērījumu rezultāti nav vērā ņemami, kompetentās iestādes prasa, lai operatori veic atbilstīgus pasākumus nepārtrauktā monitoringa sistēmas drošuma uzlabošanai.

B. **Sadedzināšanas iekārtu gada kopējās emisijas noteikšana.**

Līdz 2003. gadam un 2003. gada laikā kompetentās iestādes saņem datus par gada kopējo SO_2 un NO_x emisiju no jaunām sadedzināšanas iekārtām. Ja veic nepārtrauktu monitoringu, sadedzināšanas iekārtu operatori atsevišķi summē katru dienu emitēto piesārņojošo vielu, ko nosaka pēc dūmgāzu tilpuma plūsmas ātruma. Ja nepārtrauktu monitoringu neveic, atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām operatori gada kopējo emisiju nosaka saskaņā ar A.1 punktu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai datus par gada kopējo SO_2 un NO_x emisiju no jaunām sadedzināšanas iekārtām kopā ar paziņojumu, kas saskaņā ar C.3 punktu jāiesniedz par gada kopējo emisiju no esošajām iekārtām.

Sākot no 2004. gada un pēc tam par katru nākamo gadu, dalībvalstis sagatavo valsts mēroga pārskatu par SO_2, NO_x un putekļu emisiju no visām sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ieejas siltuma jauda ir 50 MW vai lielāka. Kompetentā iestāde par katru iekārtu, kas konkrētajā vietā darbojas viena operatora kontrolē, iegūst šādus datus:

— SO_2, NO_x un putekļu (cieto daļiņu kopējā satura veidā) gada kopējā emisija,

— pēc neto sadegšanas siltuma noteiktais gada kopējais ieejošās enerģijas patēriņš, ko norāda atsevišķi pa šādiem pieciem kurināmā veidiem: biomasa, pārējais cietais kurināmais, šķidrais kurināmais, dabasgāze, citas gāzes.

Ar šā valsts mēroga pārskata kopsavilkumu, kurā atsevišķi norāda emisiju no naftas pārstrādes rūpnīcām, reizi trīs gados iepazīstina Komisiju divpadsmit mēnešu laikā pēc attiecīgā trīs gadu perioda beigām. Gada datus par atsevišķām iekārtām Komisija saņem pēc pieprasījuma. Komisija divpadsmit mēnešu laikā pēc valstu pārskatu saņemšanas sniedz dalībvalstīm valstu pārskatu salīdzinājuma un novērtējuma kopsavilkumu.

No 2008. gada 1. janvāra dalībvalstis ik pēc gada iesniedz Komisijai ziņojumu par esošajām iekārtām, par kurām paziņots, ka uz tām attiecas 4. panta 4. punkts, kopā ar dokumentu, kurā reģistrēts izlietotais un neizlietotais ekspluatācijas laiks līdz iekārtas izmantošanas termiņa beigām.

C. **Gada kopējās emisijas noteikšana esošajām iekārtām līdz 2003. gadam ieskaitot.**

1. Dalībvalstis, sākot ar 1990. gadu un par katru nākamo gadu līdz 2003. gadam ieskaitot, sastāda pilnīgu valsts mēroga pārskatu par emisiju no esošajām iekārtām, ietverot datus par SO_2 un NO_x:

   — atsevišķi par katru iekārtu iekārtām virs 300 MWth un par katru naftas pārstrādes rūpnīcu,

   — kopā par visām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva.

▼B

2. Šo valsts mēroga pārskatu sastādīšanai izmantotā metodoloģija ir saskaņā ar metodoloģiju, kas izmantota, lai noteiktu SO_2 un NO_x emisiju no sadedzināšanas iekārtām 1980. gadā.

3. Šo pārskatu rezultātus apkopotā veidā paziņo Komisijai deviņu mēnešu laikā pēc attiecīgā gada beigām. Metodoloģiju, kas izmantota, lai sagatavotu šādus valsts mēroga emisijas pārskatus, un sīkāku pamatinformāciju dara pieejamu Komisijai pēc tās pieprasījuma.

4. Šīs direktīvas efektīvai ieviešanai Komisija organizē sistemātisku šādu valsts mēroga pārskatu salīdzināšanu un vajadzības gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumus, kuru mērķis ir saskaņot valsts mēroga emisijas pārskatos izmantotās metodoloģijas.

▼B

IX PIELIKUMS

ATCELTĀS DIREKTĪVAS TRANSPONĒŠANAS UN ĪSTENOŠANAS TERMIŅI

(minēti 17. panta 1. punktā)

Direktīva	Transponēšanas termiņi	Piemērošanas termiņi
88/609/EEK (OV L 336, 7.12.1988., 1. lpp.)	1990. gada 30. jūnijs	1990. gada 1. jūlijs 1990. gada 31. decembris 1993. gada 31. decembris 1998. gada 31. decembris 2003. gada 31. decembris
94/66/EK (OV L 337, 24.12.1994., 83. lpp.)	1995. gada 24. jūnijs	

▼B

X PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

(Minēta 17. panta 3. punktā)

Šajā direktīvā	Direktīvā 88/609/EEK
1. pants	1. pants
2. pants	2 pants.
3. pants	3. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2, 3. un 4. punkts	
4. panta 5. punkts	4. panta 3. punkts
4. panta 6., 7. un 8. punkts	
5. pants	5. pants
	6. pants
6. pants	
7. pants	8. pants
8 pants.	9. pants
9. pants	10. pants
10. pants	11. pants
11. pants	12. pants
12. pants	13. panta 1. punkts
13. pants	14. pants
14. pants	15. pants
15. panta 1., 2. un 3. punkts	16. panta 1., 2. un 4. punkts
16 pants.	
17. pants	
18. panta 1. punkta pirmā daļa un 3. punkts	17. panta 1. un 2. punkts
18. panta 1. punkta otrā daļa, 2. punkts un 19. pants	
20. pants	18. pants
I līdz VIII pielikums	I līdz IX pielikums
IX un X pielikums	—